

☀ לארץ-ישראל אי אפשר לבוא כי-אם על-ידי יסורין. וכמה וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד, שלא באו לארץ-ישראל עד שעברו עליהם יסורים רבים וסכנות עצומות, ושברו על זה מניעות רבות וגדולות מאד. ומכל-שכן אנשים פשוטים וכשרים, בוודאי מחייבים למסור נפשם ביותר ויותר אלף פעמים לבוא לארץ-ישראל, כי הלוא הצדיקים הני"ל, שגם קודם שבאו לארץ-ישראל היתה קדשתם ופרישתם ומעלתם וצדקתם גבוהה ונשגבה ונעלה מאד מאד, ולא נסעו לארץ-ישראל כי-אם בשביל להשיג השגות נשגבות יותר ויותר וכו', וכמבואר במקום אחר, ואף-על-פי-כן מסרו נפשם כל-כך בשביל זה.

☀ מכל-שכן איך אנחנו יתמי דיתמי צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש על הארץ גם בין נחשים ועקרבים עד שנוכה לנשק עפר ארץ-ישראל ולשאוב מאוירה הקדוש והנורא, אף-על-פי שאין אנו יודעין ומשיגין כלל מה הוא ארץ-ישראל, די לנו במה שהודיעה לנו התורה הקדושה שבכתב ושבשל-פה ורמזה לנו בכמה מקומות עצמו מספר גודל מעלת קדשת ארץ-ישראל, ושכל קדשת איש הישראלי תלוי בזה, ומי שזוכה לקבוע דירתו שם בוודאי אשרי לו, אך אפילו מי שזוכה רק לילך ארבע אמות בארץ-ישראל, גם זה טוב ויפה מאד כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ועין "לקוטי הלכות", הלכות נטילת ידים לסעודה, הלכה ד, אות ו, ובהלכות דברים הנהגים בסעודה, הלכה ד, אות ו).

מכתב

(מספר אג"י הנחל - מכתב צ"ב)

ב"ה, ז' אייר תשכ"ז.

לכבוד ... שלום וברכה.

לבי ונפשי נאמנו לך במאד מאד, ואף עכשיו בעוצם כאבי וחולשתי לא עליך, אני מתגבר בכל כחי, לעמוד לפני ה' להתפלל עליך, ביצליח דרכך. ובכל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום אשר תלך ותדרוך שם, יתן לך ה' חן ושכל טוב, בעיני השרים והעמים, ותפעול כרצונך לטובת עמינו וארצינו הקדושה. כי רק זה, כל עיקר כוונתך בעצמך והלוכך וטלולך. - - -

אוהבך ועבדך הנאמן המברך בכל לב ונפש. ומצפה מתי יגיע העת שאזכה לראותך בכל פעם בשובע שמחות.

עצות

(לקוטי עצות - תפילה, ט-יא)

☀ צריך כל אדם לומר: כל העולם לא נברא אלא בשבילי. על כן צריך כל אדם לראות ולעין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל עבורם.

☀ צריך להתפלל עם כל הכחות, ועל-ידי זה יפגע הקול במחו, ואז יוכל לכוון. היינו שהלב ישמע מה שהוא מדבר, ועל-ידי זה יזכה שיתפשט עקמומיות שבלבו ויבוא לשמחה, עד שיעשה המצוות בשמחה גדולה מהמצוות בעצמן, ויזכה שיוכל להלביש את תפלתו בספורי דברים ולבטל כל הגזרות אפילו לאחר גזר דין.

☀ מאד מאד צריכין לזיחר לפנות את המוח מחכמות חיצוניות וממחשבות זרות, מחמץ שלא יחמץ את חכמתו בחכמות חיצוניות ובתאוות, כי הם מטמטמן ומטמאין מוחו, ואי-אפשר לו לכוון בתפלתו ואי-אפשר לו לשמור. גם צריך לשמור עצמו מאד, שלא יהיה לו יראה חיצונית, שלא יירא משום דבר רק מהשם יתברך לבד, כי

גם על-ידי יראות חיצונית אי אפשר לכוון בתפלתו ומונע השמחה. והעיקר לשמור מוחו שלא יחמץ, שלא יהרהר בהרהורים רעים ובתאוות שהם בחינת חמץ שהם סטרא דמותא. וצריך לגער באלו המחשבות שהם (סטרא דמותא) סטרין אחרנין, ולגרשם מדעתו ומחשבתו שלא יתקרבו אליו, ולשמור עצמו מאד שלא יכנס במוחו אלו המחשבות חס-ושלום. גם צריך לשתף האהבה עם היראה, ואז דייקא יוכל לזכך מוחו שיתפלל בכוונה גדולה בכל הכחות, עד שתהיה תפלתו בחינת רעמים, שעל-ידי זה זוכה לשמחה וכו' כנ"ל.

תפילה

(לקוטי תפילות אי - תפילה ה')

☀ ... אתה נגלית בענן כבודך על עם קודשך לדבר עמם. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות. ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרנו ברחמך הרבים לקיים מצוותיך בשמחה גדולה, ותזכני ברחמך הרבים להתפלל לפניך בכל כחי, וכל מיני כח שנמצא בי ברמ"ח אברי ושס"ה גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים בחלב ובדם, וכל הכח שיש במוח שבראש, ובמוח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש בחמשה חושים. וכל שאר מיני כחות כלם יכללו בתוך התפילה, שאזכה להוציא הקול והדיבור של התפילה בכח גדול. ואזכה שיהיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיך, והקול הזה יעורר כוונת לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך, שאזכה להתפלל בכוונת הלב. וזכני שיהיה לי יראת שמים יראת הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונית כלל, שלא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא משר ואדון, ולא משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצונית כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמך ליראה עלאה יראת הרוממות.

☀ ועזרני להתפלל לפניך בכל כחי, שאכניס כל כחי בדבורי התפילה, ואוציא את הקול והדיבור של התפילה בכח גדול, עד שיהיה קולי פוגע במוחי ויהיה נשמע ללבי כמו קול רעמים, עד שהלב ישמע היטב דבורי התפילה ויתעורר לעבודתך באמת, ויהיו נעשים מקולי ודבורי בחינת רעמים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, עד שיהיו דברי נשמעים לבריות לעבודתך וליראתך, וקול תפלתנו יעלה לפניך לרצון כמו שבעה קולות שאמר דוד על המים, כמו שכתוב, קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים. קול ה' בכח. וזכני שיתפשט עקמימיות שבלבי שלא יהיה בלבי שום עקמימיות ועקשות כלל. "לבב עקש יסור ממני רע לא אדע". רק אזכה ליושר לבב באמת, שיהיה לבי ישר עם ה' תמיד.

☀ ותעזרנו ברחמך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם ולמלאות חסרון העולם. וכל מיני גזרות שנגזרו על העולם, גלם נזכה לבטל על ידי תפלתנו. ונזכה לדעת ולהשיג אם הוא קודם גזר דין, או לאחר גזר דין. ותזכנו לידע איך להתפלל לפניך, ולהלביש את תפלתנו בספורי דברים, בזמן שהשעה צריכה לכך. ואם אמנם בעת הזאת אנו רחוקים מאד מדעת והשגה זאת, עם כל זה

בידך הכל, וממך לא יבצר כל דבר, "אתה ה' לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני". ותעזרני ותזכני להגיע ולבא לכל מה שבקשתי מלפניך. קדשנו במצוותיך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבודתך באמת, עבודה שבלב זו תפילה, לזכות להתפלל לפניך בכל כחי באמת, ולעשות מצוותיך בשמחה תמיד, יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה'. ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך, מצייל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוללו. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסה, צ"ב)

☀ ואני, האבא שלי היה עני ולא היה לי כסף, התביישתי לבוא בלי כסף להרבי. מה, זה כל הפרנסה שלו. בראש-חודש צריכים לבוא עם כסף, כל הילדים הביאו כסף להרבי, אני נתביישתי, הלכתי להרבי בלי כסף, "איך באים בלי כסף כאשר מגיע ראש-חודש?"! אין דבר כזה.

אוי הגיהנם שלי שהלכתי לבית-ספר להרבי בלי כסף, בכל פסיעה הרגשתי גיהנם. כל התלמידים באו בראש-חודש עם כסף, רק אני באתי בלי כסף. תלמיד יחיד!

☀ הרבי אמר לי: "מה אתה עושה, מדוע אתה בא? כל החודש אני מצפה על ראש-חודש והיה ראש-חודש ובאת בלי כסף. זה כל הפרנסה שלי, ראש-חודש כל התלמידים מביאים לי כסף ויש לי פרנסה, ואתה ילד יחיד שלא מביא כסף, לא הבאת כסף!"

יש כבר יותר ממאה שנים ואני זוכר את זה כמו עכשיו. הוא אמר לי: "מדוע באת ראש-חודש בלי כסף? מה זה? תגידי להאבא, בראש-חודש צריכים להביא כסף!"

ואני - היה לי דבר גדול, הטעם שלי היה טעם גיהנם, איך אני הולך לחדר להרבי בלי כסף, אני לא היה לי. אני באתי למחרת גם-כן בלי כסף...

רצון וכיסופין

☀ עיקר זכות עקדת יצחק הוא בחינת רצון וכסופין דקדשה, שזה היה עיקר מעלת הנסיון של אברהם ויצחק מה שנתרצו לישחט ולמות על קידוש השם. ועל-ידי שנתרצו לזה ברצון שלם באמת, נחשב כאילו נשחט ונקרב על גבי המזבח, אף על פי שבאמת לא שלח ידו אליו ולא עשה לו מאומה. נמצא שעיקר זכות העקדה הוא רק רצון וכסופין דקדשה. ומחמת שיצחק זכה אז לכסופין קדושים כאלה באמת במסירת נפש כזה, משם נמשך קדשת נפשות ישראל שיצאו ממנו, שיש בכל אחד ואחד מישראל נפש קדושה שמרצה למסור נפשו על קידוש השם תמיד. נמצא שכל אחד מישראל נפשו ורצונו חזק תמיד להשם יתברך, כי כל אחד מישראל מוכן תמיד ברצון שלם למות על קידוש השם. כי בפנימיות נפשו רצונו חזק מאד מאד להשם יתברך. וזה מחמת שכל בני יצחק אבינו שנעקד על גבי המזבח ברצון שלם בשביל לעשות רצונו יתברך (הלכות אומנין ה"ד אות י לפי אוצר היראה, מי).

128 אלה